

Redaktørkandidatene klare

Sentralstyret har innstilt John-Arne Røttingen som kandidat til å motta tilbud om ansettelse som ny redaktør i Tidsskrift for Den norske lægeforening. Sentralstyret gav Røttingen fem stemmer, mens Charlotte Haug fikk fire stemmer.

John-Arne Røttingen (f. 1969):

John-Arne Røttingen er cand.med. fra Universitetet i Oslo 1996. Medisinsk doktorgrad innen cellefysiologi ved Fysiologisk institutt, Universitetet i Oslo 1999. Mastergrad i infeksjonsepidemiologi ved universitetet i Oxford 1999–2000. Røttingen arbeider for tiden i kombinert stilling som postdoktor ved Universitetet i Oslo og fungerende instituttsjef ved HELTEF – Stiftelse for helsetjenesteforskning; Sentralsykehuset i Akershus. Han har tillitsvalgtefering fra Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo og Yngre legers forening.

John-Arne Røttingen

Det er to utviklingstrekk som i fremtiden vil være viktige premisser for Tidsskriftets utforming. Det ene er den teknologiske utviklingen med elektronisk og nettbasert publisering som viktige informasjonskanaler. Det andre er internasjonaliseringen/globaliseringen av medisinsk kunnskap. Om få år vil ett vitenskapelig formidlingspråk være enerådende. Originalarbeider av generell relevans og interesse bør og vil bli publisert på engelsk og dermed inngå i den felles internasjonale kunnskapsbasen. Videreutviklingen av Tidsskriftet må bygge på disse trendene. Å lede dette arbeidet er en krevende og utfordrende oppgave jeg ønsker å påta meg.

Som kommende redaktør har jeg tre hovedmål. Den faglige kvaliteten i Tidsskriftets vitenskapelige arbeider må bevares og styrkes. Tidsskriftet må stimulere til kvalitet i norsk medisinsk praksis. Tidsskriftets rolle som kulturbærer, holdningsskaper og profesjonsbygger i norsk medisin må opprettholdes og utvikles. Jeg ønsker å gjøre dette gjennom

- å stimulere til publisering av originalarbeider fra alle norske miljøer inkludert medisinstudenter og leger under spesialistutdanning
- å synliggjøre norsk forskning publisert internasjonalt gjennom samendrag, oppfordring til utarbeiding av sekundærartikler og gjennom nyhetsstoff
- å styrke arbeidet med vitenskapelig nyhetsstoff som fokuserer på gjennombrudd innen både klinisk, samfunnsmedisinsk og basalfaglig forskning
- å etablere et rammeverk som systematiserer norske kunnskapsoversikter og retningslinjer innen ulike fagfelter
- å satse på Tidsskriftets nettsider slik at disse blir det naturlige startstedet for leger som søker etter medisinsk kunnskap og informasjon
- å styrke dialogen med fakultetene og studentene, slik at Tidsskriftet blir en viktig ressurs i norsk medisinsk utdanning
- å beholde den tematiske bredden i Tidsskriftet slik at de kulturelle og humanistiske dimensjonene i medisinen blir ivarettatt
- å fremme Tidsskriftet som faglig, fagpolitisk og fagforeningsmessig debattorgan.

Tidsskriftets utforming og prioriteringer skal være et resultat av mange personers og miljøers tanker, ideer, ønsker og behov. I dialog med disse ønsker jeg å ta ansvaret for Tidsskriftets fremtid og utvikling.

Det er landsstyret i Den norske lægeforening som ansetter redaktøren 18. oktober i Sandefjord. Tiltredelse i redaktørstillingen skjer 1. januar 2002.

Redaksjonen har stilt Røttingen og Haug spørsmålet Hvordan vil du utvikle Tidsskriftet?

Charlotte Haug (f. 1959):

Charlotte Haug er seniorforsker ved SINTEF Unimed. Hun er cand.med. fra Universitetet i Oslo 1985 og dr.med. samme sted 1999, og har en mastergrad i helsetjenesteforskning fra Stanford University. I 1994–95 var hun medlem av sentralstyret i Den norske lægeforening. Haug var fagredaktør i Tidsskriftet i 1993–97.

Charlotte Haug

Det er anslått at det daglig publiseres mellom 800 og 1 000 medisinske fagartikler. Antall studier, rapporter og analyser vokser. Det samme gjør artikler om medikamenter, behandlingsmetoder, kliniske forsøk og nye organisasjonsformer både i fagtidsskrifter, i aviser og på fjernsyn. Nye medier er kommet til – Internett tjener både som informasjonskanal og oppslagsverk. Legenes virkelighet redigeres av «Den store redaktør» som truer med å overvelde oss med en voksende mengde informasjon. Dette styrer vår nye hverdag og former vår nye virkelighet. Det er ikke kunnskapsmangelen, men informasjonsoverfloden som er problemet. Den er noen ganger så stor at man ikke en gang rekker å åpne Tidsskriftet.

Overblikk og sammenheng

Paradoksalt nok er det slik at fordi vi nå vet mer og ny kunnskap strømmer på, har det blitt vanskeligere å være lege fordi å være profesjonell også innebærer et krav om å være à jour. Utfordringen for Tidsskriftet er å bidra til at spesialister kan bevare overblikk over hele fagfeltet og allmennleger kan være oppdatert om viktige nyvinninger innen spesialitetene. Samtidig må Tidsskriftet være møtestedet der alle profesjonens grupper kan stå i dialog med hverandre. Og ikke minst må Tidsskriftet være en kanal der debatten om hva som er god medisin, riktige prioriteringer og hvor grensene går, kan komme frem.

Legerollen under press

Det er ikke nok bare å vite hva man skal gjøre, men man må også få anledning til å gjøre det. Kanskje er noe av det mest belastende for leger i dag å ha kunnskap om hva pasientene trenger uten å få gitt dem det. Leger driver ikke sin virksomhet i et vakuum. Hvordan helsetjenesten er organisert og finansiert har for eksempel stor betydning for den rollen leger kan spille. I tillegg til å formidle og debattere medisinsk stoff, har Tidsskriftet derfor en viktig rolle i å belyse og debattere hva som er forutsetningene for å drive god legevirksomhet.

Tidsskriftets ulike roller

Tidsskriftet er et forskningstidsskrift, et fagforum og et fagforeningsblad. Det har i vår informasjonshverdag fire viktige oppgaver. *Å selektere* et utvalg av stoff som er faglig solid, relevant og aktuelt. *Å presentere* stoffet på en slik måte at det fanger oppmerksomheten. *Å stimulere* og fremme dialogen mellom kolleger som stadig stilles overfor muligheter, valg og etiske dilemmaer. *Å integrere* kolleger som spesialiseringen kan gjøre mer isolerte fra hverandre ved å holde dyktige individualister sammen i en vital profesjon.